

Nr 512.

Av herr **Osberg**, *angående åtgärder till förebyggande av olyckor, förorsakade av motorfordon.*

Borgmästare Lindhagen har till årets riksdag väckt motion nr 10 om vägfreden på allfarsvägarna. Jag skall inte här gå in på motionärernas temperamentsfulla yttrande i sin framställning, men fränsett detta är motionen värd beaktande.

Om man tar del av den statistik, som är intagen i första lagutskottets utlåtande nr 36, 1935, får man en mörk bild av vad motorfordonstrafiken förorsakat. Dödsfallen voro vid motorfordonsolyckor under år 1921 92, och hade under 1932 ökats till 382. De olyckor, som icke haft döden till följd, voro 1921 1,110 och 1930 3,274 och sedan här nämnda år har helt visst olyckorna ökats avsevärt. Beslutet om den fria farten har nog också bidragit till att öka olyckornas antal.

Har man den uppfattningen, att här återgivna siffror äro skrämmande, torde det vara ens plikt att söka åstadkomma åtgärder i syfte att nedbringa antalet dödsfall och olyckor. Är man däremot ligkiltig för vad som händer, då behövs det inga åtgärder, men de som inta en sådan ställning ha ju förloerat sin ordnings- och rättsuppfattning, om de överhuvud taget haft dessa egenskaper.

Att helt undkomma olyckor är ju otänkbart, men att förebygga sådana går säkert för sig i stor utsträckning, om lämpliga åtgärder vidtagas. Många äro av den meningen, att begränsning av körhastigheten måste återinföras, andra återigen vilja avsevärt öka bötesbeloppen o. s. v. Det är nog rätt ofta bilföraren blir starkt påverkad av omdömeslösa resande, sådana som skola dröja till sista minuten innan de kunna komma i väg och sedan skall chauffören sitta emellan. Det är ju så, att de som ägna sig åt biltrafiken äro måna om att få behålla sina kunder och vid påtryckning av den resande kan föraren uraktlåta att iakttaga de försiktighetsmått, som han eljest skulle gjort, om påverkan uteblivit. Emellertid är frågan så allvarlig att densamma måste beaktas.

På grund av det anförda hemställer jag,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes skyndsamt utreda, vilka effektiva åtgärder som böra vidtagas i syfte att förebygga den mångfald av olyckor, som förorsakas av motorfordon inom landet, samt för riksdagen framlägga de förslag, som av utredningen kunna föränledas.

Stockholm den 23 januari 1936.

Oscar Osberg.